

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Przykłady struktur

WPROWADZENIE

Część C

Wypowiedzi bohaterów tekstów narracyjnych

Przykład nr C1 – Mk 10,42-45 (EIB dosł.)

(42) Lecz Jezus przywołał ich i powiedział: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za przywódców narodów, podporządkowują je, a ich wielcy tyranizują je.

(43) Nie tak ma być między wami, lecz kto między wami chciałby być wielki, niech będzie waszym sługą.

(44) I kto między wami chciałby być pierwszy, niech będzie sługą wszystkich.

(45) Gdyż Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i oddać swoją duszę na okup za wielu.

Przykład nr C1 – Mk 10,42-45 (EIB dosł.)

(42) Lecz Jezus przywołał ich i powiedział: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za przywódców narodów, podporządkowują je, a ich wielcy tyranizują je.

(43) Nie tak ma być między wami, lecz kto między wami chciałby być wielki, niech będzie waszym sługą.

(44) I kto między wami chciałby być pierwszy, niech będzie sługą wszystkich.

(45) Gdyż Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i oddać swoją duszę na okup za wielu.

Motyw sposobu wykonywania władzy: przywódcy świata – Syn Człowieczy

Podwójne wyrażenie zasady pierwszeństwa

Przykład nr C1 – Mk 10,42-45 (EIB dosł.)

A (42) Lecz Jezus przywołał ich i powiedział: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za przywódców narodów, podporządkowują je, a ich wielcy tyranizują je.

Tu również podstawowa myśl podana jest dwa razy, za każdym razem podkreślając negatywny wpływ władców.

B (43) Nie tak ma być między wami, lecz kto między wami chciałby być wielki, niech będzie waszym sługą. (44) I kto między wami chciałby być pierwszy, niech będzie sługą wszystkich.

Można zauważyć, że podwójne wyrażenie zasady pierwszeństwa tworzy układ równoległy

A1 (45) Gdyż Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i oddać swoją duszę na okup za wielu.

Ostatni werset na swoim początku i końcu ma przeciwstawne idee: nie wielu dla Syna Człowieczego /Syn Człowieczy dla wielu

Przykład nr C1 – Mk 10,42-45 (EIB dosł.)

A a1 (42a) Lecz Jezus przywołał ich i powiedział: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za przywódców narodów,

b1 (42b) podporządkowują je,

a2 (42c) a ich wielcy

b2 (42d) tyranizują je.

B a1 (43a) Nie tak ma być między wami, lecz kto między wami chciałby być wielki,

b1 (43b) niech będzie waszym sługą.

a2 (44a) I kto między wami chciałby być pierwszy,

b2 (44b) niech będzie sługą wszystkich.

A1 a (45a) Gdyż Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono,

b (45b) lecz aby służyć i oddać swoją duszę

a1 (45c) na okup za wielu.

Przykład nr C2 – J 15,1-8 (BW)

- (1) Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem.
- (2) Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc.
- (3) Wy jesteście już czyści dla słowa, które wam głosiłem;
- (4) trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie.
- (5) Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie.
- (6) Kto nie trwa we mnie, ten zostaje wyrzucony precz jak zeschnięta latorośl; takie zbierają i wrzucają w ogień, gdzie spłoną.
- (7) Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam.
- (8) Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

Przykład nr C2 – J 15,1-8 (BW)

(1) Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem.

Motyw Ojca; On dba o latorośle i do niego wraca uwielbienie

(2) Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfity owoc.

Motyw słów Jezusa w uczniach

(3) Wy jesteście już czysti dla słowa, które wam głosiłem;

(4) trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie nie będziecie.

Wezwanie do trwania w Jezusie - negatywne skutki zaniechania tego

(5) Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nie uczynić nie możecie.

(6) Kto nie trwa we mnie, ten zostaje wyrzucony precz jak zeschnięta latorośl; takie zbierają i wrzucają w ogień, gdzie spłoną.

Opozycja Jezusa i uczniów

(7) Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek będziecie chcieli, stanie się wam.

Motyw zasady owocowania – konieczność trwania w krzewie

(8) Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

Przykład nr C2 – J 15,1-8 (BW)

A (1) Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem. (2) Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc.

B (3) Wy jesteście już czyści dla słowa, które wam głosiłem;

C (4a) trwajcie we mnie, a Ja w was.

D (4b) Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie.

E (5a) Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami.

D1 (5b) Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie.

C1 (6) Kto nie trwa we mnie, ten zostaje wyrzucony precz jak zeschnięta latorośl; takie zbierają i wrzucają w ogień, gdzie spłoną.

B1 (7) Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam.

A1 (8) Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

Przykład nr C2 – J 15,1-8 (BW)

A (1) Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem. (2) Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc.

B (3) Wy jesteście już czyści dla słowa, które wam głosiłem;

C (4a) trwajcie we mnie, a Ja w was.

D (4b) Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie.

E (5a) Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami.

D1 (5b) Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze

mnie nic uczynić n

C1 (6) Kto nie trwa we mn

take zbierają i wrzucają w

B1 (7) Jeśli we mnie trwać będziec

byście chcieli, stanie się wam.

A1 (8) Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

Hej!
Coś tu jest nie tak.
Opozycję w centralnym
elemente oznaczamy
inaczej!

Przykład nr C2 – J 15,1-8 (BW)

A (1) Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest winogrodnikiem. (2) Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc.

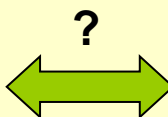
B (3) Wy jesteście już czyści dla słowa, które wam głosiłem;

C (4a) trwajcie we mnie, a Ja w was.

D (4b) Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie.

E (5a) Ja jestem krzewem winnym,

E1 (5-) wy <jesteście> latoroślami.
.....

D1 (5b) Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie.

C1 (6) Kto nie trwa we mnie, ten zostaje wyrzucony precz jak zeschnięta latorośl; takie zbierają i wrzucają w ogień, gdzie spłoną.

B1 (7) Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam.

A1 (8) Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami.

Koniec ...

Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

Część D

Inne

Przykład nr D1 – J 1,1-18 (BW)

- (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo.
- (2) Ono było na początku u Boga.
- (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało.
- (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi.
- (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.
- (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan.
- (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przezeń uwierzyli.
- (8) Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.
- (9) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.
- (10) Na świecie był i świat przezeń powstał, lecz świat go nie poznał.
- (11) Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli.
- (12) Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego,
- (13) którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.
- (14) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.
- (15) Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwiej był niż ja.
- (16) A z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską.
- (17) Zakon bowiem został nadany przez Mojżesza, łaska zaś i prawda stała się przez Jezusa Chrystusa.
- (18) Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.

Przykład nr D1 – J 1,1-18 (BW)

- (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo.
  - (2) Ono było na początku u Boga.
  - (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało.
  - (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi.
  - (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.
  - (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan.
  - (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przez niego uwierzyli.
  - (8) Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.
  - (9) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.
  - (10) Na świecie był i świat przez niego powstał, lecz świat go nie poznał.
  - (11) Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli.
  - (12) Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego,
  - (13) którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.
  - (14) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.
  - (15) Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwaj był niż ja.
  - (16) A z jego pełni wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską.
  - (17) Zakon bowiem został nadany przez Mojżesza, łaska zaś i prawda stała się przez Jezusa Chrystusa.
  - (18) Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.
- Szczególna relacja pomiędzy Bogiem i Słowem / jednorodzonem Bogiem
- Motyw stwarzania bądź udzielania czegoś przez Słowo
- Wystąpienie i zwiastowanie Jana Chrzciciela
- Motyw zstąpienia Słowa na ziemię
- Reakcja na Słowo: brak przyjęcia / przyjęcie

Przykład nr D1 – J 1,1-18 (BW)

- A** (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. (2) Ono było na początku u Boga.
- B** (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało. (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi. (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.
- C** (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan. (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przezeń uwierzyli. (8) Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.
- D** (9) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.
- E** (10) Na świecie był i świat przezeń powstał, lecz świat go nie poznał. (11) Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli.
- E1** (12) Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego, (13) którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.
- D1** (14) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzelśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.
- C1** (15) Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwaj był niż ja.
- B1** (16) A z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską. (17) Zakon bowiem /*/ przez Mojżesza /został nadany/, łaska zaś i prawda /*/ przez Jezusa Chrystusa /stała się/.
- A1** (18) Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.

Przykład nr D1 – J 1,1-18 (BW)

A (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. (2) Ono było na początku u Boga.

B (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało. (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi. (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.

C (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan. (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przezeń uwierzyli. (8) Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.

D (9) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.

E (10) Na
własne

a1 (10a) Na świecie był i świat przezeń powstał,

b1 (10b) lecz świat go nie poznał.

a2 (11a) Do swej własności przyszedł,

b2 (11b) ale swoi go nie przyjęli.

Do swej

E1 (12) Tę
wierzą
mężczy

a1 (12a) Tym zaś, którzy go przyjęli,

b1 (12b) dał prawo stać się dziećmi Bożymi,

a2 (12c) tym, którzy wierzą w imię jego,

b2 (13) którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli,
ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.

którzy
ani z woli

D1 (14) A Słowo stało się ciałem, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

C1 (15) Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwiej był niż ja.

B1 (16) A z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską. (17) Zakon bowiem /*/ przez Mojżesza /został nadany/, łaska zaś i prawda /*/ przez Jezusa Chrystusa /stała się/.

A1 (18) Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.

Przykład nr D1 – J 1,1-18 (BW)

A (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. (2) Ono było na początku u Boga.

B a1 (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało.

b1 (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi. (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła.

C (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan. (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy przezeń uwierzyli. (8) Nie był on światłością, lecz miał zaświadczyć o światłości.

D (9) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat.

E a1 (10a) Na świecie był i świat przezeń powstał,

b1 (10b) lecz świat go nie poznał.

a2 (11a) Do swej własności przyszedł,

b2 (11b) ale swoi go nie przyjęli.

E1 a1 (12a) Tym zaś, którzy go przyjęli,

b1 (12b) dał prawo stać się dziećmi Bożymi,

a2 (12c) tym, którzy wierzą w imię jego,

b2 (13) którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.

D1 (14) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzelśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

C1 (15) Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo pierwaj był niż ja.

B1 a1 (16) A z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską.

b1 (17) Zakon bowiem /*/ przez Mojżesza /został nadany/, łaska zaś i prawda /*/ przez Jezusa Chrystusa /stała się/.

A1 (18) Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go.

Przykład nr D2 – Rdz 9,8-17 (BW)

(8) Nadto rzekł Bóg do Noego i do jego synów, którzy byli z nim, mówiąc:

(9) Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was,

(10) i z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem i z wszystkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszystkimi zwierzętami ziemi.

(11) I ustanawiam przymierze moje z wami, że już nigdy nie zostanie wytępione żadne ciało wodami potopu i że już nigdy nie będzie potopu, który by zniszczył ziemię.

(12) Potem rzekł Bóg: To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po wieczne czasy;

(13) łuk mój kładę na obłoku, aby był znakiem przymierza między mną a ziemią.

(14) Kiedy zbiorę chmury i obłok będzie nad ziemią, a na obłoku ukaże się łuk,

(15) wspomnę na przymierze moje, które jest między mną a wami i wszelką istotą żyjącą we wszelkim ciele i już nigdy nie będzie wód potopu, które by zniszczyły wszelkie ciało.

(16) Gdy tedy łuk ukaże się na obłoku, spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

(17) I rzekł Bóg do Noego: To jest znak przymierza, które ustanowiłem między mną a wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

Przykład nr D2 – Rdz 9,8-17 (BW)

(8) Nadto rzekł Bóg do Noego i do jego synów, którzy byli z nim, mówiąc:

(9) Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was,

(10) i z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem i z wszystkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszystkimi zwierzętami ziemi.

(11) I ustanawiam przymierze moje z wami, że już nigdy nie zostanie wytępione żadne ciało wodami potopu i że już nigdy nie będzie potopu, który by zniszczył ziemię.

(12) Potem rzekł Bóg: To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po wieczne czasy;

(13) łuk mój kładę na obłoku, aby był znakiem przymierza między mną a ziemią.

(14) Kiedy zbiorę chmury i obłok będzie nad ziemią, a na obłoku ukaże się łuk,

(15) wspomnę na przymierze moje, które jest między mną a wami i wszelką istotą żyjącą we wszelkim ciele i już nigdy nie będzie wód potopu, które by zniszczyły wszelkie ciało.

(16) Gdy tedy łuk ukaże się na obłoku, spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

(17) I rzekł Bóg do Noego: To jest znak przymierza, które ustanowiłem między mną a wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

Zapowiedź przymierza i jego strony

Treść przymierza

Znak przymierza

Sposób działania przymierza

Zakończenie i potwierdzenie przymierza

Przykład nr D2 – Rdz 9,8-17 (BW)

- (8) Nadto rzekł Bóg do Noego i do jego synów, którzy byli z nim, mówiąc:
- (9) Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was,
- (10) i z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem i z wszelkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszelkimi zwierzętami ziemi.
- (11) I ustanawiam przymierze moje z wami, że już nigdy nie zostanie wyćpione żadne ciało wodami potopu i że już nigdy nie będzie potopu, który by zniszczył ziemię.
- (12) Potem rzekł Bóg: To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po wieczne czasy;
- (13) łuk mój kładę na obłoku, aby był znakiem przymierza między mną a ziemią.
- (14) Kiedy zbiorę chmury i obłok będzie nad ziemią, a na obłoku ukaże się łuk,
- (15) wspomnę na przymierze moje, które jest między mną a wami i wszelką istotą żyjącą we wszelkim ciele i już nigdy nie będzie wód potopu, które by zniszczyły wszelkie ciało.
- (16) Gdy tedy łuk ukaże się na obłoku, spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi.
- (17) I rzekł Bóg do Noego: To jest znak przymierza, które ustanowiłem między mną a wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

Trzy razy pojawia się zaznaczenie, że mówi Bóg.

Aż siedem razy jest mowa o przymierzu między Bogiem a ziemią

Powtarza się motyw ujrzenia (ukazania się) znaku i wspomnienia o przymierzu

Powtarza się motyw powstrzymania się Boga przed ponownym potopem

Oj, sprawa nie jest prosta - a tyle powtórzeń...

Przykład nr D2 – Rdz 9,8-17 (BW)

A (8) Nadto rzekł Bóg do Noego i do jego synów, którzy byli z nim, mówiąc: (9) Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was, (10) i z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem i z wszystkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszystkimi zwierzętami ziemi.

B (11) I ustanawiam przymierze moje z wami, że już nigdy nie zostanie wytępione żadne ciało wodami potopu i że już nigdy nie będzie potopu, który by zniszczył ziemię.

Ca (12) Potem rzekł Bóg: To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po wieczne czasy;

b (13a) łuk mój kładę na obłoku,

a1 (13b) aby był znakiem przymierza między mną a ziemią.

B1 a a1 (14) Kiedy zbiorę chmury i obłok będzie nad ziemią, a na obłoku ukaże się łuk,

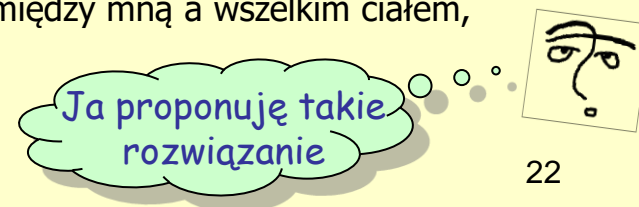
b1 (15a) wspomnę na przymierze moje, które jest między mną a wami i wszelką istotą żyjącą we wszelkim ciele

b (15b) i już nigdy nie będzie wód potopu, które by zniszczyły wszelkie ciało.

a1 a2 (16) Gdy tedy łuk ukaże się na obłoku,

b2 (16b) spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

A1 (17) I rzekł Bóg do Noego: To jest znak przymierza, które ustanowiłem między mną a wszelkim ciałem, które jest na ziemi.

Przykład nr D3 – Ap 21,10-22 (BW)

- (10) I zaniósł mnie w duchu na wielką i wysoką górę, i pokazał mi miasto święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga,
- (11) mające chwałę Bożą; blask jego podobny do blasku drogiego kamienia, jakby jaspisu, lśniącego jak kryształ.
- (12) Miało ono potężny i wysoki mur, miało dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów i wypisane imiona dwunastu plemion synów izraelskich.
- (13) Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od zachodu trzy bramy, i od południa trzy bramy.
- (14) A mur miasta miał dwanaście kamieni węgielnych, na nich dwanaście imion dwunastu apostołów Baranka.
- (15) A ten, który rozmawiał ze mną, miał złoty kij mierniczy, aby zmierzyć miasto i jego bramy, i jego mur.
- (16) A miasto jest czworokątne, i długość jego taka sama, co szerokość. I mierzył miasto kijem mierniczym na dwanaście tysięcy stadiów; długość jego i szerokość, i wysokość są równe.
- (17) Zmierzył też mur jego, który wynosił sto czterdzieści cztery łokcie według miary ludzkiej, którą się posłużył anioł.
- (18) A mur jego zbudowany był z jaspisu, samo miasto zaś ze szczerego złota, podobnego do czystego szkła.
- (19) Kamienie węgielne muru miasta były ozdobione wszelakimi drogimi kamieniami: kamień pierwszy, to jaspis, drugi szafir, trzeci chalcedon, czwarty szmaragd,
- (20) piąty sardoniks, szósty karneol, siódmy chryzolit, ósmy beryl, dziewiąty topaz, dziesiąty chryzopras, jedenasty hiacynt, dwunasty ametyst,
- (21) a dwanaście bram, to dwanaście pereł; a każda brama była z jednej perły. Ulica zaś miasta, to szczerze złoto, jak przezroczyste szkło,
- (22) Lecz świątyni w nim nie widziałem; albowiem Pan, Bóg, Wszechmogący jest jego świątynią, oraz Baranek.

Przykład nr D3 – Ap 21,10-22 (BW)

- (10) I zaniósł mnie w duchu na wielką i wysoką górę, i pokazał mi miasto święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga,
- (11) mające chwałę Bożą; blask jego podobny do blasku drogiego kamienia, jakby jaspisu, lśniącego jak kryształ.
- (12) Miało ono potężny i wysoki mur, miało dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów i wypisane imiona dwunastu plemion synów izraelskich.
- (13) Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od zachodu trzy bramy, i od południa trzy bramy.
- (14) A mur miasta miał dwanaście kamieni węgielnych, na nich dwanaście imion dwunastu apostołów Baranka.
- (15) A ten, który rozmawiał ze mną, miał złoty kij mierniczy, aby zmierzyć miasto i jego bramy, i jego mur.
- (16) A miasto jest czworokątne, i długość jego taka sama, co szerokość. I mierzył miasto kijem mierniczym na dwanaście tysięcy stadiów; długość jego i szerokość, i wysokość są równe:
- (17) Zmierzył też mur jego, który wynosił sto czterdzieści cztery łokcie według miary ludzkiej, którą się posłużył anioł.
- (18) A mur jego zbudowany był z jaspisu, samo miasto zaś ze szczerego złota, podobnego do czystego szkła.
- (19) Kamienie węgielne muru miasta były ozdobione wszelakimi drogimi kamieniami: kamień pierwszy, to jaspis, drugi szafir, trzeci chalcedon, czwarty szmaragd,
- (20) piąty sardoniks, szósty karneol, siódmy chryzolit, ósmy beryl, dziewiąty topaz, dziesiąty chryzopras, jedenasty hiacynt, dwunasty ametyst,
- (21) a dwanaście bram, to dwanaście pereł; a każda brama była z jednej perły. Ulica zaś miasta, to szczerze złoto, jak przezroczyste szkło,
- (22) Lecz świątyni w nim nie widziałem; albowiem Pan, Bóg, Wszechmogący jest jego świątynią, oraz Baranek.

Motyw obecności
Pana

Motyw blasku,
lśniących
rzeczy

Motyw bram
umieszczonych
w murze

Motyw kształtu
miasta

Motyw mierzenia
muru

Charakterystyki
murów miasta

Przykład nr D3 – Ap 21,10-22 (BW)

A (10) I zaniósł mnie w duchu na wielką i wysoką górę, i pokazał mi miasto święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, (11a) mające chwałę Bożą;

B (11b) blask jego podobny do blasku drogiego kamienia, jakby jaspisu, lśniącego jak kryształ.

C (12) Miało ono potężny i wysoki mur, miało dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów i wypisane imiona dwunastu plemion synów izraelskich. (13) Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od zachodu trzy bramy, i od południa trzy bramy.

D (14) A mur miasta miał dwanaście kamieni węgielnych, na nich dwanaście imion dwunastu apostołów Baranka.

E (15) A ten, który rozmawiał ze mną, miał złoty kij mierniczy, aby zmierzyć miasto i jego bramy, i jego mur.

F (16) A miasto jest czworokątne, i długość jego taka sama, co szerokość. I mierzył miasto kijem mierniczym na dwanaście tysięcy stadiów; długość jego i szerokość, i wysokość są równe.

E1 (17) Zmierzył też mur jego, który wynosił sto czterdzieści cztery łokcie według miary ludzkiej, którą się posłużył anioł.

D1 (18) A mur jego zbudowany był z jaspisu, samo miasto zaś ze szczerego złota, podobnego do czystego szkła. (19) Kamienie węgielne muru miasta były ozdobione wszelakimi drogimi kamieniami: kamień pierwszy, to jaspis, drugi szafir, trzeci chalcedon, czwarty szmaragd, (20) piąty sardoniks, szósty karneol, siódmy chryzolit, ósmy beryl, dziewiąty topaz, dziesiąty chryzopras, jedenasty hiacynt, dwunasty ametyst,

C1 (21a) a dwanaście bram, to dwanaście pereł; a każda brama była z jednej perły.

B1 (21b) Ulica zaś miasta, to szczerze złoto, jak przezroczyste szkło,

A1 (22) Lecz świątyni w nim nie widziałem; albowiem Pan, Bóg, Wszechmogący jest jego świątynią, oraz Baranek.